SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 13. marca 2008 *

V zadevi C-96/06,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) z odločbo z dne 23. januarja 2006, ki je prispela na Sodišče 17. februarja 2006, v postopku

Viamex Agrar Handels GmbH

proti

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A Rosas, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka (poročevalec) in A. Ó Caoimh, sodniki, ter P. Lindh, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 1. marca 2007,

ob upoštevanju stališč, so jih predložili:

– za Viamex Agrar Handels GmbH W. Schedl, odvetnik,

– za Hauptzollamt Hamburg-Jonas G. Seber, zastopnica,

– za Komisijo Evropskih skupnosti F. Erlbacher, zastopnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 15. novembra 2007

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 5(3) Uredbe Komisije (ES) št. 615/98 z dne 18. marca 1998 o podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za dobro počutje živega goveda med prevozom (UL L 82, str. 19).

2 Predlog je bil vložen v okviru spora med Viamex Agrar Handels GmbH (v nadaljevanju: Viamex) in Hauptzollamt Hamburg-Jonas (v nadaljevanju: Hauptzollamt) glede izvoznih nadomestil za izvoz živega goveda v Libanon.

Pravni okvir

Uredba št. 615/98

3 V členu 13(9), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 805/68 z dne 27. junija 1968 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso (UL L 148, str. 24), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2634/97 z dne 18. decembra 1997 (UL L 356, str. 13), je določeno, da je pogoj za izplačilo izvoznih nadomestil za žive živali spoštovanje prava Skupnosti v zvezi z dobrim počutjem živali, zlasti določb v zvezi z zaščito živali med prevozom.

4 Podrobna pravila za uporabo Uredbe št. 805/68, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 2634/97, so bila določena v Uredbi št. 615/98.

5 V členu 1 Uredbe 615/98 je določeno, da je pogoj za izplačilo izvoznih nadomestil za živo govedo spoštovanje določb Direktive Sveta 91/628/EGS z dne 19. novembra 1991 o zaščiti živali med prevozom in o spremembi direktiv 90/425/EGS in 91/496/EGS (UL L 340, str. 17), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/29/ES

z dne 29. junija 1995 (UL L 148, str. 52, v nadaljevanju: Direktiva 91/628), in določb navedene uredbe med prevozom živali do prvega kraja iztovarjanja v tretji državi namembnega kraja.

6 Na podlagi člena 2 te uredbe se opravi pregled živali, ko zapustijo carinsko območje Skupnosti. Uradni veterinar mora preveriti in potrditi, da so živali sposobne za predvideno pot v skladu z določbami Direktive 91/628, da je prevozno sredstvo, s katerim bodo živali prepeljane s carinskega območja Skupnosti, v skladu z določbami te direktive in da so bili sprejeti ukrepi za oskrbo živali med potjo v skladu z določbami navedene direktive.

7 Člen 2(3) te uredbe določa:

„Če veterinar v kraju odhoda ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka, to ugotovitev potrdi z navedbo

[…]

– pregled in rezultat je skladen s členom 2 Uredbe (ES) št. 615/98

– […]

ter z žigom in podpisom na dokumentu, ki dokazuje zapustitev carinskega območja Skupnosti, v rubriki J kontrolnega izvoda T5 ali na najustreznejšem mestu nacionalnega dokumenta. Če je potrebno, uradni veterinar navede:

– število živali, za katere presodi, da niso sposobne za nadaljevanje predvidene poti in so bile zato umaknjene iz pošiljke in/ali

– navedbo iz člena 3(3).“

8 Člen 3(2) Uredbe št. 615/98 določa:

„Oseba, pristojna za nadzor, sestavi poročilo o pregledu, v katerem je navedeno:

– število živali, ki so bile raztovorjene s prevoznega sredstva,

– število živali iz prejšnje alineje, katerih fizično stanje in/ali zdravje kaže na to, da določbe o zaščiti živali med prevozom niso bile spoštovane,

– ali so bile žive živali v karanteni.“

9 Člen 5(1) te uredbe se glasi:

„1. Izvoznik pristojnim organom države članice, v kateri je bila sprejeta izjava, predloži potrebne podatke glede poti najkasneje ob vložitvi izvozne izjave.

Izvoznik istočasno ali najkasneje takrat, ko zanje izve, pristojne organe obvesti o vseh morebitnih zamenjavah prevoznega sredstva.“

10 Na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 615/98 je treba zahtevku za izplačilo izvoznih nadomestil priložiti dokaz, da je bil člen 1 te uredbe spoštovan, in sicer je treba priložiti kontrolni izvod T5 ter poročilo o pregledu kontrolne službe skupaj z veterinarskim potrdilom.

11 Vendar pa je v členu 5(3) Uredbe št. 615/98 določeno, da se izvozno nadomestilo ne izplača za živali, ki so med prevozom poginile, ali za živali, glede katerih pristojni

organ na podlagi dokumentov iz navedenega člena 5(2), poročil o pregledih iz člena 4 te uredbe in/ali kateregakoli drugega podatka, ki ga ima o spoštovanju določb člena 1 navedene uredbe, meni, da je bila Direktiva 91/628 kršena.

12 Člen 5(6) Uredbe št. 615/98 določa, da:

„6. Kadar zaradi okoliščin, na katere izvoznik ne more vplivati, nadzora iz člena 3(1) ni bilo mogoče opraviti, lahko pristojni organ na obrazložen predlog izvoznika sprejme druge dokumente, ki dokazujejo, da je bila Direktiva [615/98] o zaščiti živali med prevozom spoštovana."

Direktiva 91/628

13 Skladno s členom 5(1)(b) in (c) Direktive 91/628 države članice zagotovijo, da vsaka fizična ali pravna oseba, ki prevaža živali za dobiček, za prevoz živali, ki jih zajema ta direktiva, uporablja prevozna sredstva, ki izpolnjujejo zahteve, določene v prilogi te direktive, ter ne prevaža živali ali ne povzroča, da bi se živali prevažalo na način, ki lahko privede do poškodb ali nepotrebnega trpljenja živali.

14 Točka 17 te priloge določa, da morajo biti plovila opremljena tako, da se živali med prevozom ne poškodujejo ali da ne trpijo po nepotrebnem.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

15 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je družba Viamex 8. marca 1999 pri Hauptzollamt Kiel (glavni carinski urad) prijavila izvoz 35 glav goveda v Libanon z ladjo „Al Haijj Moustafa II“ (v nadaljevanju: ladja) ter na tej podlagi od carinskega urada zahtevala dodelitev izvoznega nadomestila.

16 Hauptzollamt je z odločbo z dne 1. februarja 2001 ta zahtevek zavrnil z utemeljitvijo, da je bila ta ladja med prevozom na negativnem seznamu ladij, ki so bile ocenjene kot neprimerne za prevoz živine; seznam je sestavila Komisija Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: negativni seznam). Pri nadzoru, opravljenem na krovu ladje 18. in 19. februarja 1997, so namreč službe urada za prehrano in veterinarstvo Komisije presodile, da ima ladja velike pomanjkljivosti in da ne izpolnjuje zahtev iz Direktive 91/628.

17 Urad za prehrano in veterinarstvo igra pomembno vlogo pri izvajanju in uporabi zakonodaje Skupnosti o varnosti živil, zdravju živali in rastlin in dobrem počutju živali.

18 Njegova naloga je zlasti, da s pomočjo inšpekcij v državah članicah in opravljenih presoj pospešuje učinkovite sisteme nadzora na področju varnosti in kakovosti živil in na veterinarskem in fitosanitanitarnem področju ter da preverja spoštovanje zakonodaje Skupnosti na teh področjih v Evropski uniji in v tretjih državah, ki izvažajo v Evropsko unijo. Poleg tega je njegova naloga prispevati k izdelavi skupnostne politike na teh področjih.

19 Med nadzorom na ladji, ki so ga opravile službe tega urada, se je pokazalo, da so mostički, dostopi na hodnike in ograde v stanju, ki bi lahko povzročilo poškodbe živali, in da ne morejo preprečiti, da živali ne bi pobegnile. Poleg tega so bili ti mostički, dostopi na hodnike in ograde izrabljeni, zarjaveli in so onemogočali kakršnokoli čiščenje ali dezinfekcijo.

20 V zvezi s tem iz spisa izhaja, da je družba Viamex k svojemu zahtevku za izvozna nadomestila priložila pisno izjavo kapitana ladje z dne 16. oktobra 1997 o popravljalnih delih, ki jo je sopodpisal vodja obmejne veterinarske službe Koper (Slovenija), in poročilo urada izvedencev za havarije Kähler & Prinz AG z dne 22. septembra 1998.

21 Kljub temu je bila ladja na negativnem seznamu Komisije vse do 24. januarja 2000 zaradi preverjanja novembra 1999, to je skoraj osem mesecev po izvozu v zadevi v glavni stvari.

22 Hauptzollamt je z odločbo z dne 18. maja 2001 zavrnil ugovor družbe Viamex zoper odločbo z dne 1. februarja 2001.

23 Družba Viamex je zoper to odločbo o zavrnitvi vložila pritožbo, ker nobena izmed določb, ki se nanašajo na nadomestila, niti nobena določba iz Direktive 91/628 ne zahteva, da mora imeti ladja dovoljenje za prevoz živine.

24 Hauptzollamt poudarja, da na podlagi člena 5(3) Uredbe št. 615/98 zadostuje, da pristojni organ razpolaga s podatki, na podlagi katerih se ugotovi, da Direktiva 91/628 ni bila spoštovana, da se lahko zavrne pravico do nadomestila. Tako meni, da ta določba pristojnemu organu ne nalaga, da dokaže kršitev te direktive.

25 V vsakem primeru Hauptzollamt navaja, da je 3. decembra 1999 prejel posodobljen negativni seznam, v skladu s katerim naj ladja ponovno ne bi izpolnjevala pogojev, določenih z Direktivo 91/628, o zaščiti živali med prevozom.

26 To posodobitev naj bi ob inšpekciji novembra 1999 opravili zastopniki britanskega ministrstva za kmetijstvo, ribolov in prehrano. Med drugim je iz nadzora britanskih organov izhajalo, da je dobila ladja le začasno dovoljenje, in to le za prevoz ovac. Ob upoštevanju razlike v velikosti med ovco in govedom dejstvo, da ladja lahko prevaža ovce, še ne pomeni, da lahko ladja prevažala tudi govedo.

27 Hauptzollamt je zato menil, da ob upoštevanju teh informacij Direktive 91/628 ni bilo mogoče spoštovati med prevozom iz zadeve v glavni stvari in da so bili pogoji za zavrnitev izvoznega nadomestila, določeni v členu 5(3) Uredbe št. 615/98, izpolnjeni.

28 Meneč, da je rešitev spora odvisna od razlage člena 5(3) Uredbe št. 615/98, je Finanzgericht Köln prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali določba člena 5(3) Uredbe št. 615/98 predstavlja izključitev, katere posledica je, da ima Hauptzollamt dokazno breme glede zahtev iz tega člena?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje – ali mora pristojni organ za presojo v smislu člena 5(3) Uredbe št. 615/98 pri ugotavljanju, da direktiva [91/628] ni bila spoštovana, predložiti dokaz o konkretni kršitvi [te] direktive […] ali pa izpolni pristojni organ dolžnost obrazložitve in dokazno breme že, če navede in dokaže okoliščine, ki, gledane kot celota, s precejšnjo verjetnostjo kažejo na to, da (tudi) pri obravnavani izvozni pošiljki ni bila upoštevana direktiva [91/628] o zaščiti živali med prevozom?

3. Ne glede na odgovora na prvo in drugo vprašanje – ali lahko organ izvozniku (v celoti) zavrne izvozno nadomestilo na podlagi člena 5(3) Uredbe št. 615/98, če v zvezi z zadevno izvozno pošiljko ni pokazateljev o tem, da je bilo z (morebitno) kršitvijo Direktive 91/628/EGS med prevozom ogroženo dobro počutje živali?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

29 Nacionalno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je v primeru, v katerem je vse dokumente, ki se zahtevajo na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 615/98, predložil izvoznik, njegova naloga, da ugotovi, ali so pogoji iz člena 5(3) izpolnjeni, ali je to naloga pristojnega organa. Če ima dokazno breme pristojni organ, predložitveno sodišče želi izvedeti, na katere podatke bi se lahko ta organ opiral pri presoji, da je bila Direktiva 91/628 kršena, in ali zadostuje, da te podatke navaja, ali mora dokazati kršitev te direktive v konkretnem primeru.

30 V zvezi s tem, v skladu z ustaljeno sodno prakso, ker sistem izvoznih nadomestil temelji na neobveznih deklaracijah, mora izvoznik, če se odloči, da bi želel ta nadomestila uveljavljati, predložiti upoštevne informacije, s katerimi se ugotovi pravica do nadomestila in se določi znesek. Sodišče je v kontekstu Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 351, str. 1) in sistema sankcij, ki ga določa ta uredba, že razsodilo, da je nujni pogoj za odobritev pomoči, če gre za sistem pomoči Skupnosti, da njen upravičenec predloži vse garancije poštenosti in zaupanja (v tem smislu glej sodbi z dne 11. julija 2002 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, str. I-6453, točka 41, in z dne 1. decembra 2005 v zadevi Fleisch-Winter, C-309/04, ZOdl., str. I-10349, točka 31).

31 Sodišče je poleg tega presodilo, da izvoznik z deklaracijo proizvoda v okviru postopka izvoznih nadomestil razume tudi, da ta proizvod izpolnjuje vse potrebne pogoje za nadomestilo. Če naj bi bila deklaracija za pristojni organ vprašljiva, mora izvoznik v skladu z dokaznimi pravili nacionalnega prava dokazati, da so ti pogoji izpolnjeni (v tem smislu glej zgoraj navedeno sodbo Fleisch-Winter, točki 32 in 35).

32 Tak sistem je predviden v okviru sistema izvoznih nadomestil v zvezi z dobrim počutjem goveda med prevozom in naloga izvoznika je, da v skladu s členom 5(1) in (2) Uredbe št. 615/98 dokaže, da so pogoji za podelitev izvoznega nadomestila izpolnjeni.

33 Da bi to storil, mora izvoznik, po eni strani, pristojnemu organu države članice, v kateri je bila sprejeta deklaracija, predložiti potrebne podatke glede poti najkasneje ob vložitvi izvozne deklaracije. Po drugi strani pa mora, da bi mu bila plačana izvozna nadomestila, dokazati spoštovanje določb člena 1 Uredbe št. 615/98 in posledično Direktive 91/628, tako da predloži dokumente iz členov 2(3) in 3(2) te uredbe. Poleg tega člen 5(6) te uredbe pod nekaterimi pogoji določa, da lahko izvoznik predloži druge dokumente, ki dokazujejo, da so bile določbe Direktive 91/628 spoštovane.

34 Vendar kakor izhaja iz namena členov 3 in 5 Uredbe št. 615/98, izvoznikova predložitev teh dokumentov ni neovrgljiv dokaz spoštovanja niti člena 1 te uredbe niti Direktive 91/628. Ta dokaz namreč zadostuje le, če pristojni organ nima na voljo elementov, zaradi katerih bi lahko štel, da ta direktiva ni bila spoštovana.

35 To razlago potrjuje besedilo člena 5(3) Uredbe št. 615/98, v skladu s katerim pristojni organ lahko ne izplača izvoznega nadomestila za živali, za katere na podlagi dokumentov iz navedenega člena 5(2), poročil o pregledih iz člena 4 te uredbe in/ali kateregakoli drugega podatka, ki ga ima o spoštovanju določb člena 1 navedene uredbe, meni, da je bila Direktiva 91/628 kršena.

36 Ugotoviti je torej treba, da lahko kljub dokumentom, ki jih je predložil izvoznik v skladu s členom 5(2) Uredbe št. 615/98, pristojni organ meni, da izvoznik ni spoštoval niti določb člena 1 te uredbe niti določb iz Direktive 91/628, pod pogojem, da so med drugim izpolnjeni pogoji iz člena 5(3) te uredbe.

37 Ob upoštevanju dejstva, da mora na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 615/98 izvoznik predložiti dokaz o spoštovanju določb člena 1 te uredbe, je obveznost pristojnega organa, da te dokaze in vsa druga dejstva, ki jih ima na voljo, analizira, da ugotovi, da so bile določbe Direktive 91/628 spoštovane oziroma da so bile kršene in da odloči, ali se izvozno nadomestilo dodeli oziroma ne dodeli.

38 Vendar pa člena 5(3) Uredbe št. 615/98 ni mogoče razlagati v smislu, da omogoča pristojnemu organu, da arbitrarno izpodbija dokaze, ki jih je izvoznik priložil svojemu zahtevku za izvozna nadomestila. Sodišče je v zvezi s tem presodilo, da taka diskrecijska pravica, ki jo ima pristojni organ, ni neomejena, saj je njen okvir določen s členom 5 Uredbe št. 615/98 (v tem smislu glej sodbo z dne 17. januarja 2008 v združenih zadevah Viamex Agrar Handel in ZVK, C-37/06 in C-58/06, ZOdl., str. I-69,

točka 39). Izkaže se, da je ta diskrecijska pravica omejena zlasti glede na naravo in dokazno vrednost dejstev, na katere se sklicuje ta organ.

39 Na prvem mestu je treba v zvezi z naravo teh dejstev opozoriti, da je Sodišče med drugim presodilo, da lahko pristojni organ le ob upoštevanju dokumentov v zvezi z zdravjem živali iz člena 5(2) Uredbe št. 615/98, poročil o pregledih iz člena 4 te uredbe in/ali kateregakoli drugega podatka, ki vpliva na dobro počutje živali, ki ga ima o spoštovanju določb člena 1 navedene uredbe, sklepa, da Direktiva 91/628 ni bila spoštovana (glej zgoraj navedeno sodbo Viamex Agrar Handel in ZVK, točke od 39 do 41).

40 Na drugem mestu, v zvezi z dokazno vrednostjo dejstev, ki se lahko upoštevajo, je treba navesti, da pristojni organ ne more le navajati predpostavk ali dvomov glede spoštovanja Direktive 91/628, da bi izpodbijal dokaze, ki jih je izvoznik predložil v skladu s členom 5(2) Uredbe št. 615/98. Taka razlaga bi členu 5(2) neizogibno odvzela polni učinek in ustvarila pravno negotovost za izvoznike glede pogojev, zahtevanih za plačilo izvoznega nadomestila.

41 Pristojni organ je torej na podlagi člena 5(3) Uredbe št. 615/98 pristojen, da izhaja iz objektivnih in konkretnih dejstev, ki se nanašajo na dobro počutje živali, pri določanju, da dokumenti, ki jih je izvoznik priložil svojemu zahtevku za izvozna nadomestila, ne dokazujejo spoštovanja določb Direktive 91/628 med prevozom, naloga izvoznika, če je to potrebno, pa je, da dokaže, zakaj dokazi, na katere se sklicuje pristojni organ, da bi se ugotovila kršitev Uredbe št. 615/98 in Direktive 91/628, niso upoštevni (po analogiji glej zgoraj navedeno sodbo Fleisch Winter, točka 35).

42 V vsakem primeru mora pristojni organ svojo odločbo obrazložiti tako, da navede razloge, zaradi katerih meni, da na podlagi dokazov, ki jih je predložil izvoznik, ni mogoče sklepati, da so bile določbe Direktive 91/628 spoštovane. Ta organ mora v ta namen zlasti objektivno presoditi dokumente, ki so mu bili predloženi, in dokazati ustrezno naravo dejstev, na katere se sklicuje, da bi dokazal, da z dokumentacijo, priloženo zahtevku za izvozna nadomestila, ni mogoče dokazati spoštovanja upoštevnih določb Direktive 91/628. Taka obrazložena odločba je zlasti nepogrešljiva za izvoznika, zato da lahko zoper to odločbo o popolni ali delni zavrnitvi njegovega zahtevka za izvozna nadomestila vloži tožbo.

43 Predložitveno sodišče mora presoditi, ali je bila v sporu o glavni stvari ob upoštevanju zlasti dokumentov, ki jih je družba Viamex priložila svojemu zahtevku za izvozna nadomestila, in negativnega seznama iz točk 16, 21 in 25 te sodbe, ladja med prevozom živali v skladu z določbami Direktive 91/628.

44 Ob upoštevanju navedenega je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da kljub dokumentom, ki jih je predložil izvoznik v skladu s členom 5(2) Uredbe št. 615/98, pristojni organ na podlagi člena 5(3) te uredbe lahko oceni, da je bila Direktiva 91/628 kršena. Vendar pa lahko pristojni organ do tega sklepa pride le tako, da se opira na dokumente iz člena 5 Uredbe št. 615/98 in na poročila iz člena 4 te uredbe o zdravju živali ali na vsakršno drugo objektivno dejstvo, ki vpliva na dobro počutje živali, s katerim je mogoče izpodbijati dokumente, ki jih je predložil izvoznik, ta pa mora, če je to potrebno, dokazati, zakaj naj dejstva, na katera se sklicuje pristojni organ, da bi dokazal kršitev Direktive 91/628, ne bi bila upoštevna.

Tretje vprašanje

45 S tretjim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali lahko pristojni organ na podlagi člena 5(3) Uredbe št. 615/98 zavrne izvozno nadomestilo, čeprav noben podatek ne omogoča konkretne ugotovitve, da je bilo zaradi kršitve Direktive 91/628 ogroženo dobro počutje prevažanih živali.

46 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je glede na besedilo členov 1 in 5(3) Uredbe št. 615/98 ter cilj navedene uredbe spoštovanje določb Direktive 91/628, ki se nanašajo na zdravje živali, predhodni pogoj za izplačilo izvoznih nadomestil (glej zgoraj navedeno sodbo Viamex Agrar Handel in ZVK, točka 37).

47 Poleg tega, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 44 sklepnih predlogov, iz besedila člena 5(3) Uredbe št. 615/98 jasno izhaja, da je normodajalec Skupnosti izplačilo izvoznih nadomestil pogojil le z upoštevanjem določb Direktive 91/628, neodvisno od kakršnekoli ugotovitve konkretne škode, ki naj bi jo utrpele živali med prevozom.

48 Izkaže se namreč, da je normodajalec Skupnosti na podlagi znanstvenih in veterinarskih študij ter presoj uporabe zakonodaje Skupnosti na področju zaščite živali menil, da bi bilo njihovo dobro počutje lahko ogroženo in ga ni več mogoče zagotavljati vse od trenutka, ko določbe Direktive 91/628 o zdravju teh živali niso več spoštovane.

49 Tak pristop se poleg tega izkaže kot popolnoma upravičen zaradi okoliščine, da v praksi ni vedno mogoče, da pristojni organ ugotovi, ali so v konkretnem primeru živali zaradi nespoštovanja teh določb zares trpele ali so bile poškodovane.

50 V teh okoliščinah bi bil pristojni organ, ki bi ugotovil, da zaradi kršitve med drugim točke 17 Priloge k Direktivi 91/628 oprema ladje ni omogočala prevoza živali, ne da bi bile te izpostavljene poškodbam ali trpljenju, ki se jim je mogoče izogniti, upravičen, da zavrne izvozna nadomestila.

51 Pristojni organ mora oceniti, ali je kršitev določbe Direktive 91/628 vplivala na dobro počutje živali, ali se mogoče lahko tako kršitev odpravi in ali mora povzročiti izgubo, zmanjšanje ali ohranitev izvoznega nadomestila. Isti organ mora tudi odločiti, ali je treba zmanjšati izvozno nadomestilo sorazmerno s številom živali, ki so po njegovem mnenju lahko trpele zaradi kršitve Direktive 91/628, ali naj se ne izplača tega nadomestila, če je kršitev določbe navedene direktive neizogibno vplivala na dobro počutje vseh živali (glej zgoraj navedeno sodbo Viamex Agrar Handel in ZVK, točka 44).

52 Zato je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da pristojni organ na podlagi člena 5(3) Uredbe št. 615/98 lahko zavrne izvozno nadomestilo zaradi kršitve določb Direktive 91/628/EGS, ki se nanašajo na zaščito živali, čeprav na podlagi nobenega dejstva ni mogoče ugotoviti, da je bilo dobro počutje prevažanih živali v konkretnem primeru ogroženo.

Stroški

53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Kljub dokumentom, ki jih je predložil izvoznik v skladu s členom 5(2) Uredbe Komisije (ES) št. 615/98 z dne 18. marca 1998 o podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za dobro počutje živega goveda med prevozom, lahko pristojni organ na podlagi člena 5(3) te uredbe oceni, da je bila Direktiva Sveta 91/628/EGS z dne 19. novembra 1991 o zaščiti živali med prevozom in o spremembi direktiv 90/425/EGS in 91/496/EGS, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/29/ES z dne 29. junija 1995, kršena. Vendar pa lahko pristojni organ do tega sklepa pride le tako, da se opira na dokumente iz člena 5 Uredbe št. 615/98 in na poročila iz člena 4 te uredbe o zdravju živali ali na vsakršno drugo objektivno dejstvo, ki vpliva na dobro počutje živali, s katerimi je mogoče izpodbijati dokumente, ki jih je predložil izvoznik, ta pa mora, če je to potrebno, dokazati, zakaj naj dejstva, na katera se sklicuje pristojni organ, da bi dokazal kršitev Direktive 91/628, kot je bila spremenjena z Direktivo 95/29, ne bi bila upoštevna.

2. Pristojni organ lahko na podlagi člena 5(3) Uredbe št. 615/98 zavrne izvozno nadomestilo zaradi kršitve določb Direktive 91/628, kot je bila spremenjena z Direktivo 95/29, ki se nanašajo na zdravje živali, čeprav na podlagi nobenega dejstva ni mogoče ugotoviti, da je bilo dobro počutje prevažanih živali v konkretnem primeru ogroženo.

Podpisi